Td060_14

Ψηλά τα παραθύρια σου σαν καραβιού κατάρτια
ρίξε μου τα μαλλάκια σου να κάνω σκαλοπάτια.
Άνοιξε το παράθυρο το κρυσταλλένιο τζάμι
έχω δυο λόγια να σου ειπώ και σφάλισέ το πάλι.
Αν δε με θέλεις να περνώ από τη γειτονιά σου
βάλε να με σκοτώσουνε και να χαρεί η καρδιά σου.
Να πα να πεις στη μάνα σου να κάνει κι άλλη γέννα
να κάψει κι αλλουνού καρδιά πως έκαψε κι εμένα.
Να πας να πεις στη μάνα σου να μην πολυφωνάζει
γιατί θα ’ρθει ένας καιρός γαμπρέ να με φωνάζει.
Βασιλικός πλατύφυλλος με τα σαράντα φύλλα
σαράντα σ’ αγαπήσανε μα πάλι εγώ σε πήρα.